

muligt. Hvis der sker en Udsættelse af Sagens Færdigbehandling paa Grund af Udvalgsbehandlingen i Landstinget — med Hensyn til hvilken jeg kan tilføje, at jeg ikke har noget stort Haab om, at vi skulde være mere heldige, end vore Meningsfæller i det høje Folketing har været —, maa jeg derfor holde for, at de, der foreslaar Udvalgsbehandling, har Ansvaret for denne Forsinkelse overfor dem, der venter paa Loven.

Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) mente, at vi skulde lade Billedet om Blæksprutten ligge. Ja, jeg kan lade Billedet ligge og tage dem op, ganske som det ærede Medlem inviterer til. Derimod kan jeg ikke afstaa fra at komme ind paa, at det ærede Medlem fremdeles i sin Tale her kun berører Sagen rent periferisk, slet ikke gaar ind paa dens Kærne og kun taler for ved en Mængde Ord om mangt og meget at udviske det, som er Sagens Kærne: Frederiksbergs uretmæssigt begunstigede Stilling i Forhold til Københavns Kommune, i Forhold til den øvrige Del af denne By, Landets Hovedstad, hvoraf Frederiksberg jo faktisk er en Del. Det ærede Medlem taler om, at det ikke er Arbejderne alene, der skaber Værdier. Nej, det har jeg heller ikke paastaet. Jeg anerkender Geniet, jeg anerkender Opfinderen, jeg anerkender den dygtige Leder, jeg anerkender alle, som paa mere eller mindre fremragende Maade gør en Gerning det ene eller det andet Sted; Samfundsforholdene er jo ogsaa saadanne, at de har Mulighed for at skabe sig Værdier som Belønning for det, de yder, hvad Arbejderne derimod ikke altid har. Men hvad jeg fastholder, er, at en Arbejderbefolkning maa der til, praktisk Arbejde maa der gøres, Havne maa der være, Fabrikker maa der være og tilsvarende tekniske Anlæg af alle Slags. Det skal den By, hvor disse Virksomheder ligger, skaffe, og de sociale Udgifter, som den Arbejderbefolkning, som skal til, og som undertiden er beskæftiget og undertiden — hvad vi nu desværre har set i meget stor Udstrækning gennem 3 Aar — er ubeskæftiget i lang Tid, fører med sig, maa Erhvervskommunen ogsaa bære.

Det ærede Medlems Udtalelse om, at jeg fremdeles siger, at der ingen Erhvervsbeskatning er, ved jeg ikke hvor hører hen. Jeg kan ikke udtale mig med større Tydelighed, end jeg har gjort i første og i anden Omgang, og kan det ærede Medlem ikke fatte det, kan jeg ikke gøre for det. Saa er det maaske under Hensyn til det ærede Medlems specielle Opgave her be-

lejligh for det ærede Medlem ikke at forstaa mig, men det kan ikke grundes paa Mangel paa Tydelighed fra min Side. Naar det ærede Medlem derimod nu siger, at han ikke kan følge Tallene, saa forlader det ærede Medlem altsaa Insinuationen om, at jeg skulde have valgt et for mit Formaal særlig gunstigt Aar. Nu anerkender det ærede Medlem Tallene og gaar ud fra, at de er rigtige; han kan blot ikke følge dem. Dertil vil jeg sige, at det er naturligvis rigtigt, at i en Debat som denne kan den enkelte hale en Masse Tal frem, som den anden ikke er indstillet paa at blive stillet overfor. Men dette holder ikke Stik i det foreliggende Tilfælde, idet denne Debat om Frederiksberg og København er indvarslet. Det ærede Medlem ved eller kan i hvert Fald vide, at ved Behandlingen i Fjor af Skatteloven for København — Frederiksberg inviterede jeg paa lignende Maade som i Dag til en Diskussion om dette Emne, og det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Godskesen), som tillige er Borgmester paa Frederiksberg, tog den Dag Ordet og sagde, at han vilde ikke ved den Lejlighed ind paa en saadan Drøftelse; men naar den kommunale Skattelov kom til Behandling til Efteraaret, skulde han ikke holde sig tilbage. Altsaa, denne Debat er varslet for Aar og Dag siden, og saa kan de ærede Medlemmer — hvad enten det nu, som det er blevet, er det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds eller, som det maaske ved en anden Lejlighed kunde tænkes at blive, og som jeg havde ventet det skulde blive ved denne Lejlighed, er det ærede 15de landstingsvalgte Medlem, der fører Ordet — ikke møde her i Dag og sige, at de ikke kan følge Tallene, og at de ikke er indstillet paa en Diskussion om den Materie. De Tal, jeg har fremført, hidrører fra det for de to Kommuner fælles statistiske Tabelværk, der udkommer en Gang aarligt, og som jo sikkert pranger med alle sine Aar-gange paa begge de ærede Medlemmers Boghylder, og hvoraf de som prominente Frederiksbergborgere sikkert er meget ivrige og grundige Læsere. De ærede Medlemmer har blot ikke faaet fat i de Tabeller, der her kommer i Betragtning, og det kan naturligvis skyldes, at de ærede Medlemmer har overset dem, eller at de har glemt de Tal, de har gjort sig bekendt med. Men det kan jeg jo ikke være ansvarlig for; Tallene er der, de taler deres tydelige Sprog, og de kan ikke udviskes ved nok saa mange Talemaader om mere eller mindre uvedkommende Ting.